

REIZEN

Ecuador, land van vele gezichten

Van vulkanen en besneeuwde toppen tot aan bloemrijke dalen, bebouwde akkers, bananenplantages en uitgestrekte regenwouden, van negroïde tot aan blank, Quechua, Shuar of welke indiaanse groepering dan ook, van geroosterde cavia's tot aan rauwe vis met popcorn, geen land is zo divers als Ecuador.

DOOR LIANE ZOETER

Twee kinderen uit de Amazone.

Het Zuid-Amerikaanse land ligt op de evenaar, zoals de naam al doet vermoeden. In het noorden grenst het aan Colombia, in het zuid aan Peru, in het oosten ligt de Grote Oceaan en in het westen de Amazone die doorloopt tot ver in Brazilië. Van noord naar zuid wordt het land doorkliefd door het Andesgebergte, een belangrijke veroorzaker voor de verscheidenheid in klimaat, natuur, mensen en cultuur.

Terwijl ik bij de kapper in Amsterdam op mijn beurt wacht, denk ik terug aan de keer dat ik een bezoek bracht aan de kapper in Atacames. Niet dat de plaatsen iets gemeen hebben, behalve natuurlijk de beginlet-

ter. Atacames is een kleine, maar zeer bekende badplaats onder Ecuadoranen en bevindt zich in het noordoosten van Ecuador in de provincie Esmeraldas. De plaats telt slechts een paar honderd inwoners, al lijkt het veel drukker door de vele toeristen die het heel jaar door het kustplaatsje bezoeken.

Lange stranden om urenlang over te kunnen wandelen, helder zeewater om in af te koelen, de uit zand bestaande boulevard met tropische rieten hutjes, de geur van geroosterd vlees, het lawaai van salsa-muziek en mensen die op afstand met elkaar communiceren, cocktails van vers fruit voor een zeer aantrekkelijke prijs, een ontspannen sfeer onder de mensen, dit zijn slechts enkele kenmerken van

Atacames. De bevolking is overwegend negroïde. Deze oorspronkelijk uit Afrika geïmporteerde slaven die op de vele bananenplantages langs de gehele kustlijn werkten, hebben zich geconcentreerd in de provincie Esmeraldas.

Daal je af langs de Ecuadorse kust naar het zuiden toe, dan verandert het uiterlijk van

de bevolking. Mengvormen tussen negroïde, blank en indiaans maken dat iedereen er anders uitziet. De stranden blijven wel even mooi. Een plaats die er uitspringt is Puerto Lopez. Vanuit dit vissersdorp kijk je uit op het eiland met de naam 'Isla de la Plata' (eiland van zilver) dat ook wel de bijnaam 'Isla de los Pobres' kent, oftewel eiland van de armen. Het eiland heeft namelijk bepaalde kenmerken van de beroemde Galapagos Eilanden, omdat hier veel gelijksoortige diersoorten te vinden zijn. Soms kan je tussen Puerto Lopez en Isla de la Plata zelfs walvissen voorbij zien trekken. Alleen de kosten om dit eiland te bezoeken liggen veel lager.

Weer verder naar het zuiden toe ligt de grootste stad van Ecuador en het belangrijkste economische centrum: de havenstad Guayaquil. In deze miljoenstad komt een toerist in principe terecht als zijn vliegtuig moest uitwijken omdat de landingsbaan in de hoofdstad van Ecuador, Quito niet bruikbaar was, wegens een uitbarsting van de vulkaan Guagua Pichincha, wegens stakingen, of wegens een opgebroken landingsbaan. Andere redenen om Guayaquil te bezoeken zijn er ook wel, zoals de tropische sfeer

en een aantal prachtige koloniale bouwwerken, maar omdat het een van de gevaarlijkste steden van Ecuador is, kies je meniggeen diersoort voor om niet al te lang in de stad te blijven. De jetset uit Guayaquil reist voor het strand-vermaak liever een stuk naar het noorden toe af, zoals naar Salinas, naast Atacames de grootste badplaats in Ecuador. In tegenstelling tot Atacames is Salinas echter een zeer moderne en grote badplaats. Geen rieten hutjes, maar enorme torenflats langs de kustlijn, grote casino's en discotheken. Wel kun je in Salinas, net als in Atacames en alle tussenliggende kustplaatsen, de overheerlijke *ceviche* eten, waar Ecuador om bekend is. *Ceviche* is een klein gerecht van rauwe vis, dat ingelegd is in onder andere citroensap, koriander en rauwe ui. Voor de rest is het recept gelegen aan de creativiteit van de kok. Bij de *ceviche*

serveert men meestal popcorn. Dit laatste zal sommigen misschien vreemd in de oren klinken. Toch is dat niet zo vreemd als je nagat dat het belangrijkste product van *Chachamana* (Quichua voor 'moeder aarde') de maïskolf is. Gepofte maïs, gefrituurde maïs, gebakken maïs, gekookte maïs, geroosterde maïs, de gewone gele, maar ook de rode of de zwarte korrel: overal in Ecuador eet men te pas en te onpas maïs. Ook in meer bewerkelijke vorm zoals in de *tamal*: maïsdeeg gevuld met kip en in maïsbladen gewikkeld en gekookt. Vervolg je de reis van Guayaquil naar het oosten, dan kom je terecht in het Andesgebied. De vele visgerechten van de kust maken plaats voor vlees. Meestal varkensvlees, maar het liefst eten de Ecuadoranen *cuy* (spreek uit: koei), oftewel cavia. Met deze delicatessie gaat men

op zich niet delicaat om: men rijgt het beestje aan een stok en draait hem om en om op de barbecue tot hij mooi bruin is. Cuenca, een van de mooiste koloniale steden in het zuiden van het Andesgebergte is een uitstekende plaats om alle typische Ecuadorse gerechten uit te proberen. Er is de keuze uit honderden restaurants in prachtige Spaanse koloniale bouwstijl. Met het betreden van het Andesgebied verandert niet alleen het dieet, maar vele andere zaken. De bevolking is nu overwegend indiaans, al mag je deze term officieel niet hanteeren. Ecuador kent verschillende indiaanse groeperingen, waaronder bijvoorbeeld de *Quichua* en de *Shuar* in de Andes en de *Huaoorani* in het Amazonegebied. Ook deze indianengroepen zijn weer zeer verschillend van elkaar. Een andere verandering in vergelijking met de tropische

kust is het klimaat. Het is nu tijd voor de dikke trui. Zeker als je vanuit Cuenca over de Andes optrekt naar het noorden en hierbij een bezoek brengt aan merengebied El Cajas, dat op vierduizend meter hoogte ligt. Daar zijn zelfs handschoenen aan te raden. De winterjas en wintermuts mogen uit de kast op het moment dat je besluit de Chimborazo te beklimmen. Deze vulkaan is de hoogste van Ecuador. Op vijfduizend meter hoogte begint de sneeuw en tot de top is het dan nog een paar honderd meter te gaan. Eenmaal goed ingepakt is het wel genieten van de natuur en cultuur op weg naar het noorden. Zo passeer je de oude Incarunnes van Ingapirca, bewonder je van bovenaf in een oude treilocomotief het gebergte rond de *Nariz del Diablo*, breng je een bezoek aan de typische markt in Guamatote, passeer je ook andere

vulkanen zoals de Cotopaxi en eindig je uiteindelijk in de hoofdstad Quito om weer eens flink te gaan stappen. Daar keer je vervolgens rechtsom naar het oosten om weer op temperatuur te komen in de natuurlijke warmwaterbaden van Papallacta, terwijl de geur van eucalyptus je neus binnendringt. Daarna is het afgelopen met de hoogte. Langaan aan daal je af naar het oosten. De dennen en sparren maken plaats voor loofbomen, bananenbomen, orchideeën en steeds meer groen. Het wordt warmer en vochtiger. De lucht voelt benauwd aan. Bekkegen monden uit in rivieren en eindigen in bulderende waterfallen. Muggen beginnen te plagen. Exotische vogels schieten voorbij. De sjamaan roept. Daar is de jungle. Er valt zo veel te vertellen over Ecuador. Een ding wel: ga niet naar de kapper in Atacames.

Ecuador heeft een prachtige, afwisselende kustlijn.

FOTO'S LIANE ZOETER

De besneeuwde top van de vulkaan Chimborazo.

Advertentie

HOTEL-BONAIRE INN

Bed and Breakfast

v.h. Friars Inn.
Bekend om zijn gezellige huiselijke sfeer, goede bedden en lekker ontbijt.
Gelegen in het centrum van Kralendijk achter de kerk in een schitterend oud huis.

Aanbieding voor de lezers van het AD

2 nachten in een kamer met airco, kluisje, 2 ontbijten en 1 diner bij Garden Cafe of BBQ Bobbejans.
Naf. 145, voor 2 personen
Naf. 115 pp
excl. toeristenbelasting.

Arrangement voor 1 persoon
Naf. 145, voor 2 personen
Naf. 115 pp
excl. toeristenbelasting.

Reservering via tel. 0717.3948 of 0791.3948 of 560.7910
of via info@bonaireinn.com
www.friarsinn.com